

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112012043
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112012043.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti obvinenému Q. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., H. č. XXXX/X, pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1 Tr. zákona, samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou v Trenčíne dňa 25. februára 2013 takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa zastavuje trestné stíhanie obvineného Q. T., nar. XX.XX.XXXX, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/176/2012 pre skutok právne posúdený ako pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 21.10.2009 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne D.. E. V. podal na Okresnom súde v Trenčíne návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 801,41 € od poškodenej E.. W. H., od ktorej sa domáhal vyplatenia uvedenej sumy z dôvodu neuhradenia údajného dlhu z falošnej zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzatvorená dňa 01.09.2009 v Londýne medzi Q. T. a E.. W. H. na sumu 470 L (anglických libier), s dobou splatnosti do 01.01.2007, pričom v skutočnosti E.. W. H. túto zmluvu nepodpísala,

pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

odôvodnenie:

Prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 26.11.2012 na Okresný súd Trenčín pod č. 1Pv 427/10-33 obžalobu na obvineného Q. T. pre pokus prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe, ako aj vo výrokovej časti uznesenia.

Samosudkyňa po preskúmaní obžaloby a podľa jej obsahu a obsahu trestného spisu pod sp. zn. 3T/176/2012 dospela k týmto zisteniam:

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu.

Pokus je vývojové štádium trestnej činnosti. Pokus je všeobecnou formou trestného činu, pretože je možný tak pri prečine, ako aj pri zločine. O pokus ide, ak bolo uskutočnené konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu (t.j. páchatel' uskutočnil konanie opísané v skutkovej podstate

trestného činu - tzv. objektívna stránka, ktoré však ešte nevedlo k spôsobeniu následku, ktorý daná skutková podstata predpokladá), páchateľ sa ho dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ale nedošlo k jeho dokonaniu.

Zo zabezpečených dôkazov z prípravného konania je nepochybné, že poškodená E.. W. H. prevzala od obvineného Q. T. sumu 470 L (anglických libier) za prítomnosti nezaujatej svedkyne Ing. J. Z.. Ohľadom tejto „pôžičky“ následne existujú v spise protichodné tvrdenia poškodenej E.. W. H. na jednej strane, ako aj obvineného Q. T. a svedkyne O.. J. Z. na strane druhej.

Obvinený Q. T. v prípravnom konaní vypovedal, že trvá na tom, že zmluvu o pôžičke na sumu 470 L (anglických libier) podpísala poškodená v byte v Londýne, kde on, poškodená, svedkyňa O.. J. Z. i ďalšie osoby bývali. Taktiež ju podpísal aj on a svedkyňa O.. J. Z.. Po podpise zmluvy došlo k výplate uvedenej sumy.

Poškodená E.. W. H. v prípravnom konaní uviedla, že finančná čiastka 470 L (anglických libier) predstavovala pomernú časť za nájom bytu v Londýne, v ktorom bývala a do ktorého sa spoločne prisťahovali obvinený Q. T. a svedkyňa O.. J. Z.. Pri preberaní sumy obvinenému i svedkyňi potvrdila písomne jej prevzatie. Bolo to na kúsku papiera vo formáte A5, ktorý bol písaný len rukou a bolo na ňom uvedené, že finančná čiastka je prvým depozitom (nájomom) uhradeným dňa 01.09.2006. Jej adresa ani rodné číslo na papieri určite uvedené neboli. K splateniu dlhu ju nik neurgoval, v tom čase mala tiež vysoký príjem zo zamestnania, približne 2.400 L (anglických libier). Osobné údaje obvinenému nikdy neposkytla, pričom na zmluve je uvedené zlé číslo domu jej bydliska. Namiesto č. 40 má byť správne č. 46. Nevylúčila, že k jej osobným údajom sa bolo možné dostať v čase jej neprítomnosti v byte. V izbe obvineného sa v čase ich spoločného bývania v Londýne nachádzal aj skener, tlačiareň a počítač, a teda mohlo dôjsť k naskenovaniu jej podpisu na zmluvu o pôžičke. Žiadnu zmluvu o pôžičke s obvineným nikdy nepodpísala.

Svedkyňa O.. J. Z. v prípravnom konaní uviedla, že bola osobne prítomná tomu, keď poškodená podpísala zmluvu o pôžičke, ktorú pripravil obvinený. Neskôr sa poškodená z bytu odsťahovala a peniaze obvinenému nevrátila. Navonok sa tvárila, že žiadne peniaze jej požičané neboli. Obvinený nevyzýval poškodenú na splatenie dlhu po lehote splatnosti, nakoľko s ňou prestali byť v akomkoľvek kontakte. Dôvodom jej odchodu z bytu mal byť jej rozchod s priateľom, ktorý býval v byte s nimi, ako aj to, že chcela bývať bližšie k zamestnaniu. Do kancelárie právnej zástupkyne obvineného prišla na jeho podnet s tým, že tam spísala svedectvo ohľadom podpisu zmluvy o pôžičke za prítomnosti tejto jeho právnej zástupkyne.

Zo zmluvy o pôžičke na čl. 47-48 trestného spisu vyplynulo, že bola podpísaná dňa 01.09.2006 v Londýne, spísaná na počítači, v slovenskom jazyku a obvinený ňou bezúročne požičal poškodenej sumu 470 L (anglických libier) s lehotou splatnosti do 01.01.2007.

Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená E.. W. H. neuhradila dlžnú sumu obvinenému Q. T., tento sa zákonným spôsobom prostredníctvom právnej zástupkyne D.. E. V. začal domáhať svojho práva na súde podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu. H. vyjadrenia D.. E. V. k uvedenému postupu obvineného bola vec právoplatne skončená tým spôsobom, že nie je daná príslušnosť slovenských súdov, ale si má obvinený svoj nárok uplatniť vo Veľkej Británii.

Do trestného konania bol pribratý zároveň znalec z odboru písomoznalctva D.. O. F., ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 11/2012 zo dňa 14.02.2012 vyhodnotil sporný podpis „H.“ na zmluve o pôžičke ako falzifikát typu primitívnej napodobeniny vyhotovenej neznámym pisateľom. Znalecký posudok teda spochybňuje tvrdenie obvineného a oprávnenosť jeho nároku na vrátenie finančnej čiastky od poškodenej, teda že medzi nimi bola uzatvorená zmluva a pôžička, ktorú mala poškodená vlastnoručne podpísať. Na druhej strane v prospech tvrdenia obvineného svedčí výpoveď svedkyne O.. J. Z., ktorá mala byť osobne prítomná pri tomto právnom úkone. Vyhotovený znalecký posudok nepovažuje súd za jednoznačne vyvracajúci pravosť podpisu poškodenej na predmetnej zmluve o pôžičke z toho dôvodu, že sám znalec poukazoval na to, že mu neboli predložené pravé porovnávacie podpisy poškodenej E.. W. H., teda žiadne ukážky podpisov poškodenej na rôznych dokladoch, ale len množstvo jej podpisov vykonaných na skúšku dňa 11.05.2010. Treba tiež zdôrazniť, že poškodená E.. W. H. sa v čase uzatvorenia spornej zmluvy mohla podpisovať úplne odlišným spôsobom tak, ako na to poukázal obhajca

obvineného, ktorý do spisu predložil písomnosť podpísovanú poškodenou dňa 21.09.2006, ktorý podpis na tejto listine je veľmi podobný podpisu na spornej zmluve o pôžičke.

Na základe takto vykonaného dokazovania v prípravnom konaní bolo možné dospieť k záveru, že konanie obvineného nezakladá všetky zákonné znaky trestného činu podvodu a ani žiadneho iného trestného činu. Nebolo preukázané, že by obvinený v úmysle na škodu poškodenej seba obohatil tým, že ju uviedol do omylu, teda že by si uplatňoval nárok na vrátenie finančnej čiastky na súde na základe sfaľovanej zmluvy o pôžičke, ktorú poškodená v skutočnosti nikdy nepodpisovala. Vykonaným dokazovaním sa tiež nepodarilo jednoznačne vyvrátiť tvrdenie obvineného o opodstatnenosti jeho nároku na vrátenie finančnej čiastky. Obvinenému nemožno pod hrozbou trestnoprávnej represie upierať, aby sa domáhal ochrany svojich práv na súde v občianskoprávnom konaní, kde nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe vyššie uvedených zistení, ako aj s poukazom na citované ustanovenia Tr. por., samosudkyňa dospela k názoru, že stíhaný skutok tak, ako je popísaný v obžalobe, nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci z vyššie naznačených dôvodov -z obsahu trestného spisu a zo zabezpečených dôkazných prostriedkov z prípravného konania jednoznačne vyplynulo, že v predmetnej trestnej veci ide len o občianskoprávny vzťah medzi obvineným Q. T. a poškodenou E.. W. H. na základe zmluvy o pôžičke.

Samosudkyňa na tomto základe rozhodla za použitia vo výroku uznesenia uvedených a v odôvodnení uznesenia citovaných ustanovení Tr. por. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti, keď trestná vec bola objasnená v rozsahu nevyhnutnom na také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.